

МАР'ЯН
МАЛОВСЬКИЙ

бібліотека українського мистецтва

uartlib.org

Серпневий ранок на Черкащині.
Акварель. 1971.

СПІЛКА ХУДОЖНИКІВ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
СПІЛКИ ХУДОЖНИКІВ УКРАЇНИ

МАР'ЯН МАЛОВСЬКИЙ

ГРАФІКА
АКВАРЕЛЬ

каталог
виставки
творів

Київ — 1984

Маловський Мар'ян Мартинович народився 20 травня 1926 року в містечку Тиврові Вінницької області.

З 1934 по 1941 рік навчався в Тиврівській школі. Навчання поєднував з сільськогосподарськими роботами в колгоспі.

У квітні 1944 року мобілізований до лав Радянської Армії і направлений у діючу армію на Перший Білоруський фронт. У складі Другої гвардійської танкової армії з боями пройшов від Варшави до Берліна. В Берлінській операції контужений і у січні 1947 року демобілізований. Нагороджений бойовими медалями.

З 1947 по 1952 рік навчався в Одеському державному художньому училищі, де педагогами його були професор М. Мучник та В. Токарєв.

З 1953 року навчався в Київському державному художньому інституті, який закінчив у 1959 році (майстерня професора І. Плещинського).

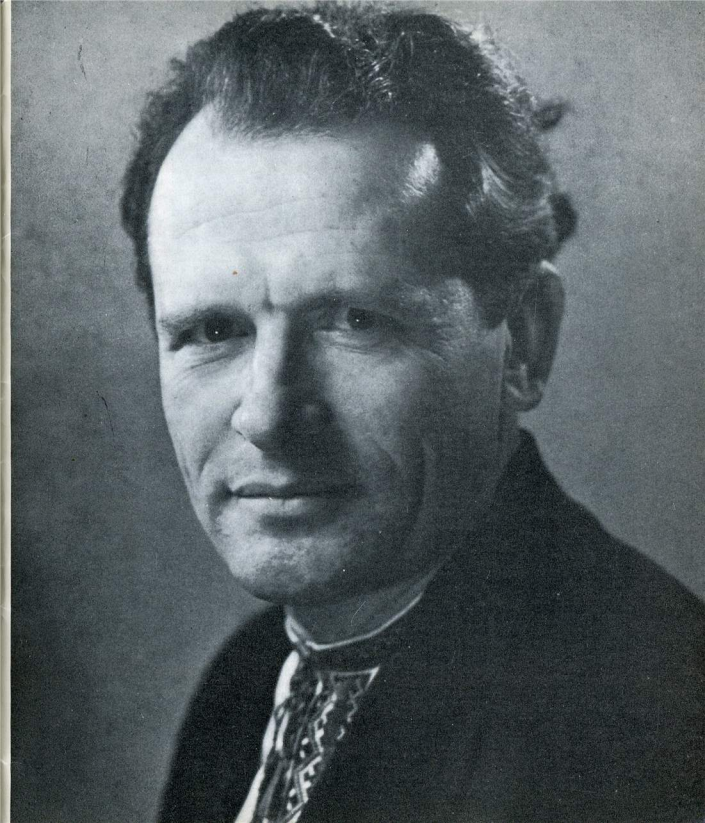
З 1959 по 1971 рік працював художником відділу етнографії Інституту мистецтвознавства та етнографії АН УРСР.

З 1963 року член Спілки художників СРСР.

З 1973 року — старший викладач Київського державного інституту культури ім. О. Корнійчука.

Автор спогадів про літераторів, з якими спілкувався, та статей про художньо-декоративне оформлення сучасних обрядів і свят.

Працює в галузі портрета, станкової та книжкової графіки, акварельного живопису.

В українській радянській графіці, яка розвивається складними шляхами творчих шу-кань митців різних поколінь у сфері освоєння сучасної тематики, оволодіння новими вира-жалними засобами і багатством технічних прийомів, творчість Мар'яна Мартиновича Ма-ловського посідає місце, визначене його незмін-ною вірністю кращим традиціям демократично-го реалістичного мистецтва.

Протягом понад двадцяти років наполегливої праці на ниві станкової і книжкової графіки художник завжди залишався відданим принци-пам ширшої правди, мистецької достовірності, ясності й зрозумілості образотворчої мови. Він ніколи не вдавався до бездумного експеримен-тування й запозичення модних технічних при-йомів. Цілоком довіряючи збірці художників-ре-алістів, він став гідним продовжувачем багатой класичної спадщини російської та української графічних шкіл.

Обираючи тему для своїх творів, він зупиня-ється на тих явищах і сюжетах, які близькі йому, які пережив сам, що вразили, запам'ята-лись, привабили громадянськістю свого звучан-ня. «Я беру їх з життя»...—це творче кредо М. Маловського розкриває усталеність і прин-циповість його погляду на своє покликання, на завдання мистецтва взагалі. Саме воно і визна-чає шлях його своєрідного таланту.

Загальне спрямування творчості, характер ідейної суті творів, особливості світосприйнят-тя, улюблені герої й мотиви природи — все це обумовлено тією великою школою життя, яку пройшов митець.

Мар'ян Мартинович Маловський народився у 1926 році в містечку Тиврів Вінницької області в сім'ї селянина. Дитинство і юність минули серед чарівної поетичної природи Поділля. На-родні легенди, пісні і казки з ранніх років впли-

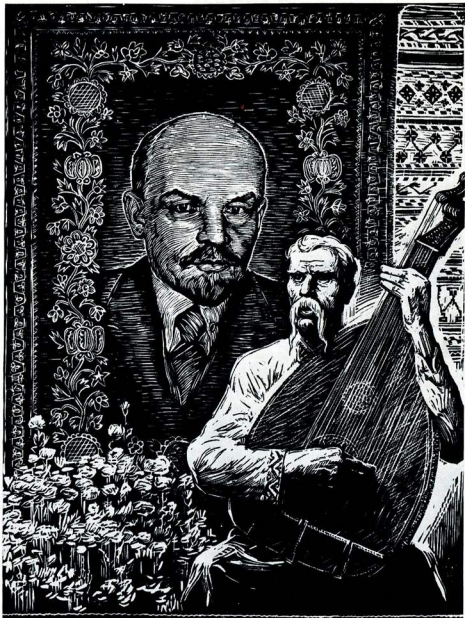
вали на формування симпатій, смаків і погля-дів майбутнього художника.

У роки Великої Вітчизняної війни, на її фрон-тах змужіли, загартувались характер юнака, його світогляд, загартувались характер юнака, його світогляд, його любов до Батьківщини та рідного народу. Все бачене, пережите, пере-думане, вистражджене пробуджує в ньому та-лант художника, викликає палке бажання збе-регти у пам'яті людей героїчні образи своїх бойових побратимів, з якими пліч-о-пліч про-йшов крізь пекло війни.

До Берліна дійшов рядовий мінометник Дру-гої танкової армії М. Маловський, а у солдат-ському речовому мішку з ним завжди був аль-бом чи простий учнівський зошит, де юнак намагався фіксувати окремі воєнні епізоди, зображувати своїх товаришів, простих і муж-ніх воїнів, що кували велику перемогу. Ці, тоді ще не професійні, але документальні замальов-ки стали початком його творчої біографії, а тема Великої Вітчизняної війни хвилюватиме усе життя і ляже в основу багатьох творів, за-вершених уже в зрілі роки.

Після демобілізації М. Маловський вирішує присвятити себе мистецтву. Він складає іспит до Одеського художнього училища і згодом, у 1952 році, успішно його закінчує. В цьому училищі, що має давні реалістичні традиції, вчиться у майстра відомих монументальних полотен Л. Мучника та тонкого колориста і ри-сувальника В. Токарева. Саме в училищі Мар'ян Мартинович проходить ґрунтовну школу рисунка й живопису. Свою освіту він завершує у Київському державному художньому інсти-туті в майстерні книжкової графіки, очолюва-ної професором І. Плещинським, людиною ви-сокої культури і поетичної вдачі.

Дипломною роботою митця були оформлен-ня та ілюстрації до книги О. Довженка «Зача-

Дума про Ілліча.
Лінорит. 1970.

ривана Десна» (1959). Уже в цій першій своїй роботі він постає вдумливим, уважним інтерпретатором літературного твору, художником, що прагне найточніше передати поетичний настрій книги, своєрідність характеру її героїв та обставин, у яких вони опиняються.

Його акварелі привертають увагу пластично виразною композицією з силуєтними постатями першого плану і розгорнутою дією на другому. В них зображено типові образи українських селян, з притаманними їм статичністю, уповільненістю рухів, мрійливістю і зосередженістю. В композиціях використано прийом кадрування, що дає змогу авторові зосередити увагу на виявленні внутрішніх переживань героїв, драматичних взаємозв'язків, характерних деталей в атрибутах народного побуту.

Водночас окремі аркуші перестають рамки ілюстрації і сприймаються як самостійні твори станкової графіки. Скажімо, «Ой, сини, мої сини», де з неабиякою силою відтворено невтішне материнське горе. У мовчазному відчаї, знеслена, вже без сліз упала біля столу мати. На ньому маленькі тіла — її сини, яких прибрала неблаганна смерть. Дитячі, мов прозорі личка, вертикалі тонких свічок, від них тремтливі тіні на білому простирадлі, а в хаті дзвінка, трагічна тиша, напівморок і гнітничий сум...

Акварельний живопис М. Маловського по-збавлений будь-яких зовнішніх ефектів, він вражає ясністю і прозорістю фарб, багатством технічних прийомів, які підпорядковуються точному й переконливому відтворенню ідейної суті, конкретної теми й образів літературного твору. Таке вільне володіння технікою однаково яскраво виявляється і в сюжетно-тематичних малюнках, і в поетичних пейзажах, до яких залюбки звертається художник.

Тривалий час техніка акварельного живопису залишається найулюбленішою для митця в роботі над ілюстраціями до творів української класичної літератури та радянських письменників.

Акварелі для оформлення «Поєми про море» (1960) О. Довженка, до повісті Д. Косарика «Добром нагріте серце» (1961), до творів, виконаних за мотивами поезії Т. Г. Шевченка «Мінають дні, мінають ночі» (1961), до оповідань Лесі Українки «Одшак», «Приязнь» (1962) та О. Довженка «Перемога» (1963), «Мати», «На колючому дроті», «Стій, смерть, зупинись» (1963), «Незабутні» (1968) привертають увагу технічною досконалістю та виразністю, емоційною наснаженістю.

На творчості М. Маловського відчутно позначилися тривалі відраження з етнографічними експедиціями Інституту мистецтвознавства,

фольклору і етнографії ім. М. Т. Рильського АН УРСР. Тісний зв'язок з ученими, поетами, письменниками, композиторами і музикантами, цілеспрямоване збирання і вивчення образотворчого, словесного і музичного фольклору, глибоке розуміння визначальних принципів народного мистецтва розкривають перед художником широкі обрії тематичного й образного розмаїття, спрямовують його інтереси до тем і сюжетів, тісно пов'язаних з життям трудящих міст і села. Виконуючи конкретні наукові завдання експедицій, художник у своїх малюнках і акварелях, що відображають сільську архітектуру, інтер'єри хат, типові зразки одягу, обрядові натюрморти та предмети побуту, ніколи не залишається байдужим фіксатором баченого. В кожному із своїх, по суті наукових малюнків, він прагне відбити глибокі, щирі почуття захоплення і радості від спілкування з красою народних традицій, з історією Батьківщини. Такі його замальовки хати, в якій народився й провів своє дитинство О. Довженко (1958), «Весільний стіл. Частування» (1967), «Московська квартира О. Довженка» (1964), серія портретів козарів і лірників (1960—1980) та інші.

В кінці 60-х років М. Маловський багато працює і в техніці ліногравюри, зокрема над темами, пов'язаними з життям і творчістю Лесі Українки, Тараса Шевченка. Він ілюструє також оповідання Григорія Тютюнника, що увійшли до збірки «Зав'язь» (1965), твір О. Довженка «Потомки запорожців» (1966), виконує низку пейзажів.

Виразними є ліногравюри, що експонувалися на ювілейній художній виставі, присвяченій 150-річчю від дня народження Т. Г. Шевченка, — «По діброві вітер вие» (1963), «Нашо мені чорні брови» (1963), «Мені тринадцятий минало...» (1963). Виконані вони темпераментно, енергійно, із значною мірою романтичного пафосу, властивого й названім поезіям великого Козаря.

Серія станкових ліногравюр, створених у 60-ті—70-ті роки, присвячена Великій Вітчизняній війні — «Портрет Героя Радянського Союзу і національного героя Франції В. Порика» (1965), «Ворог наближається» (1970), «По-воєнна весна» (1972), «Контратака» (1974).

Свій протест проти нещастя, розрухи й горя, що несе з собою війна, свій біль за понівечені долі людей художник виражає у композиції «На згадку рідної оселі» (1980), створеній до 35-ї річниці Перемоги над фашизмом. Мати з маленькими дітьми добилася до рідної оселі, та замість неї — ополі згаріла, лише піч біліє, розписана колись веселими квіточками...

З 1962 року художник успішно працює над книжковими знаками — екслібрисами, створивши понад 40 сповнених творчої винахідливості, ліризму, народного гумору творів малої графічної форми.

Екслібриси майстра позначені композиційно-пластичним рішенням. Вдалим сюжетом, виразними окремими деталями художник лаконічно і влучно характеризує власника книги, підкреслюючи притаманні його натурі риси, смаки, захоплення чи уподобання. Кінокадром вирішено книжковий знак О. Довженка, сюжет його обрано під впливом автобіографічної повісті письменника і кінорежисера «Зачарована Десна». Проте ця маленька гравюра не лише ілюстрація до твору — вона несе в собі вагоме смислове навантаження і масштабність поетичної думки. Цікавий екслібрис створив М. Ма-

ловський для книгозбірні музею народної архітектури та побуту Української РСР. Гостинно відчинені різьблені ворота ніби запрошують увійти та познайомитись з давньою та сучасною побутовою й матеріальною культурою нашого народу. Можна твердити, що більшість книжкових знаків художника (М. Рильського, К. Гуслистого, М. Гордійчука, Х. Санюцької, де Сервілля, власний та інші) є справжніми витворами графічного мистецтва.

Манера різьблення в гравюрах М. Маловського позбавлена сухості й розміреної технічної досконалості. Вона — вільна, децю неорганізована щодо ведення різця й характеру штрихів. Проте вона — емоціональна, сповнена глибокого настрою, що передається ритмікою рухів та пластикою форм. Композиції естампів побудовані за принципом чіткого підкреслення конт-

Тарас-пастушок («Мені тринадцятий минуло...»). З ювілейного альбому естампів, присвячених 150-й річниці з дня народження Т. Г. Шевченка.
Ліворит. 1963.

В сім'ї («Свою нудьгу переливала в свою дитину...»). З ювілейного альбому естампів, присвячених 150-й річниці з дня народження Т. Г. Шевченка. Автолітографія. 1963.

растів світлого й темного, статичного й динамічного, драматичного й ідилічного, що сприяє виникненню широких асоціацій, викликає роздуми глядача.

Ще одна цікава грань творчої індивідуальності М. Маловського, в якій розкривається його громадянськість, тонка спостережливість, гострота і ємкість художнього мислення. Він створив цілу галерею портретів визначних діячів української культури, зокрема літератури, з якими був особисто знайомий. Портрети ці виникли на основі натурних малюнків, що пізніше дороблялися й виконувалися у різних графічних техніках. Особливо вдалими є зображення М. Рильського, П. Тичини, Г. Тютюнника.

Мар'яну Мартиновичу не пощастило спілкуватися з О. Довженком, а побачити вдалося лише один раз. Проте вивчення багатой літе-

ратурної спадщини О. Довженка, його поглядів на роль та призначення мистецтва у житті народу назавжди полонило художника. У портретах О. Довженка, створених М. Маловським у різні часи, відображено не лише риси обличчя письменника і митця. В них розкрито внутрішній світ людини, її романтично-філософську піднесеність, глибокий ліризм та мужність борця за мистецьку правду.

Виставка творів доробку Мар'яна Маловського дає змогу пізнати глибоку ідейну та образну цілеспрямованість його мистецтва, пройнятого синівною любов'ю до рідної Батьківщини, сповненого поезії й гуманізму. Воно потрібне людям, бо оспівує красу і велич сьогодення.

А. П. ШПАКОВ,
кандидат мистецтвознавства

КАТАЛОГ*

1944

ЄФРЕЙТОР М. БОЛЬШЕДВОРОВ.
Олівець. 14,5×10.
МІНОМЕТНИК — СТАРШИНА П. НАБОК.
Олівець. 14×10.

1945

ВETERAN ПОЛКУ РЯДОВИЙ В. САВЧЕНКО.
Олівець. 14×10.

1946

ВАСЯ «МУЗИКА».
Олівець. 24×17.
ЄФРЕЙТОР Б. КУРАКІН.
Олівець. 24×17.
СЕРЖАНТ М. ЄГОРОВ.
Олівець. 24×17.

1957

СТАРА ГУЦУЛЬСЬКА ХАТА.
Туш, перо. 17×24.
НА КЛАДОВИЩІ.
Туш, перо. 19×28.
СТУДЕНКА КИЇВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ.
(ДРУЖИНА ХУДОЖНИКА).
Акварель. 18×12,5.
МАТИ ПОРАЄТЬСЯ БІЛЯ СУШНІ.
Вугільний олівець. 29×19.

1958

СМЕРЕКИ В ПАРКУ «СОФІВКА».
Літографія. 47×31.
МАТРЬОНІНСЬКИЙ МОНАСТІР НА ЧЕРКАШИНІ.
Кольор. олівці. 13×19.
ХАТА, В ЯКІЙ НАРОДИВСЯ О. ДОВЖЕНКО.
К., олівець, акварель, білито. 29×39.
ХАТА ДОВЖЕНКІВ.
Туш, перо, пензель. 13×18.
САДИБА П. ДОВЖЕНКА.
Акварель, туш, олівець. 30×40.
СІНИ В ХАТІ ДОВЖЕНКІВ.
Олівець. 20×27,5.

Твори, до яких матеріал не зазначено, виконано на папері.
Розміри творів подано у сантиметрах.
Перше число означає висоту, друге — ширину.

ГАРБУЗИ НА ГОРОДІ.
Кольор. олівці. 18×13.
ДЕСНЯНСЬКІ БАКЕНИ.
Акварель. 27×38.
БЕРЕГ ДЕСНИ.
Акварель. 11×19,5.
ІКОНА. ЕТЮД.
Акварель. 24×19,5.

1959

З ІЛЮСТРАЦІЙ ДО ПОВІСТІ О. ДОВЖЕНКА «ЗАЧАРОВАНА ДЕСНА».
Акварель.
НА МОЛИТВІ.
25×20.
НІЧ НА БЕРЕЗІ ДЕСНИ.
25×20.
ПРАБАБИНІ ПРОКЇЛЬОНИ.
18×14.
ПРАБАБА ПРИГОЩАЄ ДІДА УЗВАРОМ.
18×14.
АНГІНА. ДРУЖИНА ХУДОЖНИКА.
Олівець. 21×32.

1960

ТРИ ВЕРБИ СХИЛИЛИСЯ.
К., олівець. 29,5×42.
ЗИМОНЬКА.
Лінорит. 7×12.
ОСІННІЙ НАТЮРМОРТ.
Акварель. 39×58.
ПАРУБОК.
К., акварель. 66×44,5.
З ІЛЮСТРАЦІЙ ДО ЗБІРКИ КІНОПОВІСТЕЙ І ОПОВІДАНЬ О. ДОВЖЕНКА «ПОЕМА ПРО МОРЕ». (ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО ХУДОЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ. КИЇВ).
Акварель. 25×20.
«ОЙ ХАТОНЬКО МОЯ, ГОЛУБОНЬКО, ПРОЩАП!».
МІСЯЦЬ, ДНІПРО І ПІСНЯ.
ЗЛЕТІЛИ СІРІ ГУСИ.
«ОЙ СІНИ МОЇ, СІНИ...»
КОСОВИЦЯ. ТЕПЛІЙ ВЕЧІР.
БАНДУРИСТ П. КУЛИК.

1961

ІЛЮСТРАЦІЇ ДО ПОВІСТІ ДМИТРА КОСАРИКА «ДОБРОМ НАГРІТЕ СЕРЦЕ».
Туш, пензель.
ЗАВЗЯТИЙ МАЛЯР.
30,5×22,5.
ПОХОРОН БАТЬКА.
30,5×22,5.
ДУМКИ НА ГОЛОВУ ТАРАСА ВПАЛИ.
23×33.

«МИНАЮТЬ ДНІ, МИНАЮТЬ НОЧІ...» ЗА
МОТИВАМИ ПОЕЗІЇ Т. Г. ШЕВЧЕНКА.
Акварель. 36×65.
ВЕЧОРІЄ.
Акварель, білло, пастель. 28×41.

1962

МАЛИЙ РОМАН.
Олівець. 26×20.
ЗА МОТИВАМИ ПОЕЗІЇ ЛЕСІ УКРАЇНКИ.
ЗА ГОРОЮ БЛИСКАВИЦІ.
Лінорит. 26×34,5.
ТИША МОРСЬКА.
Кольор, лінорит. 35×27.
ІЛЮСТРАЦІЇ ДО ОПОВІДАНЬ ЛЕСІ УКРАЇНКИ.

Акварель.
«ОДИНАК».

22×35.
«ПРИЯЗНЬ».

38×25.
ЗНОВУ МАННА КАША! (СИН ХУДОЖНИКА).

Сангіна. 40×28.
ЧЕРНІВЦІ. ВУЛИЦЯ О. КОБИЛЯНСЬКОЇ.
Олівець. 27,5×19.
ЗБИРАЧКА ПІСЕНЬ БУКОВИНИ О. ТИМІНСЬКА.

Олівець. 13,5×10.
БУКОВИНКА Ф. ГУЛЕП.

Акварель. 40×28,5.
КОЛГОСПНИЦЯ З с. ШИПЕНЦІ.

Акварель. 25×23.
ЧЕРЕМОШ БІЛЯ ВИЖНИЦІ.

Акварель. 14×36.
РАНОК НА ЯБЛУНЕВИЙ ПЕРЕВАЛІ.

Акварель. 29×23.
ВЧЕНИЙ О. ЛАЗУРСЬКИЙ.

Акварель. 22×19.
ОБГОРТКА ДО ВИДАННЯ МУЗИЧНОГО
ТВОРУ С. ЛЮДКЕВИЧА «ГАГЛКА». (ВИДАВНИЦТВО «МИСТЕЦТВО», КИЇВ).

Друк, відбиток.
ЕСКІЗ ОБГОРТКИ ДО ТВОРУ Т. Г. ШЕВЧЕНКА «МИНАЮТЬ ДНІ, МИНАЮТЬ НОЧІ...». (ВИДАВНИЦТВО «МИСТЕЦТВО», КИЇВ).

Туш, гуаш. 30×22,5.
ТИША. РИБАЛЬСЬКИЙ ЧОВЕН.

Акварель. 20×28,5.

1963

З ЮВІЛЕЙНОГО АЛЬБОМУ ЕСТАМПІВ,
ПРИСВЯЧЕНИХ 150-й РІЧНИЦІ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Т. Г. ШЕВЧЕНКА.
ТАРАС-ПАСТУШОК («МЕНІ ТРИНАДЦЯТИ
РІВЬ МИНАЛО...»).

Лінорит. 26×41,5.

В СІМ'Т («СВОЮ НУДЬГУ ПЕРЕЛИВАЛА В
СВОЮ ДИТИНУ...»).

Автолітографія. 25,5×36,7.
ЗА МОТИВАМИ ПОЕЗІЇ Т. Г. ШЕВЧЕНКА.
Лінорит.

«ПО ДІБРОВИ ВІТЕР ВІЄ...» («ТОПОЛЯ»).

39×29,2.
«НАШО МЕНІ ЧОРНІ БРОВИ...» («ДУМКА»).

39,5×28.
ДЕСНЯНСЬКА ВЕСНА.

Кольор, лінорит. 13,5×42,5.
ВЕСІЛЬНИЙ СТІЛ. ЧАСТУВАННЯ

Акварель. 22,5×33.

М. РИЛЬСЬКИЙ.
Олівець. 25×19,5.

ЕСКІЗ ОБГОРТКИ ДО ЗБІРКИ С. САБАДАША «ПІСНІ ТА ХОРИ». (ВИДАВНИЦТВО «МИСТЕЦТВО», КИЇВ).

Туш, гуаш. 24×21.
ЕСКІЗ ОБГОРТКИ ДО ЗБІРКИ О. БІЛАША «ПІСНІ». (ВИДАВНИЦТВО «МИСТЕЦТВО», КИЇВ).

Гуаш. 21,5×16,5.
ІЛЮСТРАЦІЇ ДО ОПОВІДАННЯ О. ДОВЖЕНКА «ПЕРЕМОГА».

Акварель. 23×36.

1964

О. ДОВЖЕНКО.
Лінорит. 31×38.

О. ДОВЖЕНКО (30-ТІ РОКИ, ПЕРІОД СТВОРЕННЯ ФІЛЬМУ «ЗЕМЛЯ»).

Олівець. 28,5×36,5.
РОБОЧИЙ КАБІНЕТ О. ДОВЖЕНКА. МОСКОВСЬКА КВАРТИРА.

Акварель. 29×37.
ІНТЕР'ЕР ХАТИ РІЗЬБ'ЯРА Ю. КОРΠΑНОУКА В с. ЯВОРІВ.

Акварель. 20,5×29,5.
«МИНАЮТЬ ДНІ, МИНАЮТЬ НОЧІ...» ДО ПОЕЗІЇ Т. Г. ШЕВЧЕНКА.

Акварель. 27×50.

1965

ПИСЬМЕННИК ГРИГІР ТЮТЮННИК.
Олівець. 30×20.

ВАСИЛЬ ПОРИК — ГЕРОЙ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ, НАЦІОНАЛЬНИЙ ГЕРОЙ ФРАНЦІЇ.

Лінорит. 28,5×39,5.
«МАТИ». ІЛЮСТРАЦІЇ ДО ОПОВІДАННЯ О. ДОВЖЕНКА.

Акварель. 28×22.
ПИСЬМЕННИК ГРИГІР ТЮТЮННИК.

Лінорит. 14,5×8.
З ІЛЮСТРАЦІЇ ДО КНИГИ Г. ТЮТЮННИКА «ЗАВ'ЯЗЬ». (ВИДАВНИЦТВО «МО-

ЛОДЬ». КИТВ).
Лінорит. 18×14.
ПРОТИ МІСЯЦЯ.
НА ЗГАРИЩІ.
СИТО-СИТО.
ПЕРЕД ГРОЗОЮ.
СМЕРТЬ КАВАЛЕРА.
ПОЛУМ'ЯНЕ ЛІТО 1941-го.
Акварель. 25×18.
КВІТНИК.
Акварель, гуаш. 28×39.
ІНТЕР'ЕР ХАТИ КАЗКАРЯ Ф. СКУБЕНИ-
ЧА З с. ТУР'Я РЕМЕТА.
К., олівець, акварель. 25×36,5.
БЕРЕГ РІЧКИ УЖ.
Олівець, акварель. 25×39.
СТІЖКИ В КАРПАТАХ.
Акварель, кольор. олівці. 24×36.

1966

ОФОРМЛЕННЯ ТА ІЛЮСТРАЦІЇ ДО ТВО-
РУ О. ДОВЖЕНКА «ПОТОМКИ ЗАПОРОЖ-
ЦІВ» (ВИДАВНИЦТВО «ДНІПРО». КИЇВ).
ПЕРША ТА ЧЕТВЕРТА СТОРІНКИ ОБ-
ГОРТКИ.
Кольор. лінорит. 25×17, 15,5×12.
СКИДАН ТА ЗАБРОДА.
Лінорит. 21×14.
ДІД ЄВМЕН.
Лінорит. 21×14.
ОТ ПРИЛАШТУВАВСЯ.
Авторучка. 18×11.
ВІТАЛЬНЯ ТА МАЙСТЕРНЯ ПОЕТА І ХУ-
ДОЖНИКА М. ВОЛОШИНА.
Олівець, акварель. 28,5×40,5.
ЗАМРІЯНА ОЛЕСЯ. ІЛЮСТРАЦІЯ ДО
ОПОВІДАННЯ О. ДОВЖЕНКА «НЕЗА-
БУТНЄ».
Пастель. 31,5×23,5.
ВЕЛИКИЙ КАМЕНЯР. І. ФРАНКО.
Лінорит. 44×31.

1967

СВІТАНКОВА ДЕСНА.
Кольор. лінорит. 39×28.
ТРИ БЕРІЗКИ.
Акварель. 33×25.
ВЕСНЯНІ СУТІНКИ.
Акварель. 31×54.
КОБЗАР Є. МОВЧАН.
Туш, перо. 31×40.
1968
КОБЗАР О. ВЕРЕСАЙ.
Туш, перо. 36×25.
Л. РЕВУЦЬКИЙ.
Олівець. 27×21.

ЛЕСЯ. ІЛЮСТРАЦІЯ ДО ОПОВІДАННЯ
О. ДОВЖЕНКА «НЕЗАБУТНЄ».
Акварель. 30×24.
ОСІНЬ У ГУЦУЛЬСЬКОМУ КРАІ.
Акварель. 40×64.
ДЕСНЯНСЬКА ОСІНЬ.
Кольор. лінорит. 17×42.
ВЕЧІРНЄ ПЕРЕДМІСТЯ.
Акварель. 44×31,5.
СЕЛО СМЕТАНІВКА НА КІРОВОГРАДСЬКИ-
НІ.
Акварель. 27×41.
Є. АДАМЦЕВИЧ.
Олівець. 10×14.

1969

ІЛЮСТРАЦІЯ ДО ОПОВІДАННЯ О. ДОВ-
ЖЕНКА «ВОЛЯ ДО ЖИТТЯ».
Акварель. 38×29.
КОБЗАР Г. ІЛЬЧЕНКО.
Олівець. 32×24.

1970

ДУМА ПРО ІЛІЧА.
Лінорит. 40×30.
«ПЕРЕМОГА». ДО ПОЕЗІЇ ЛЕСІ УКРАЇН-
КИ.
Лінорит. 19×23.
ПАМ'ЯТНИК М. ЛЕОНТОВИЧУ В ТУЛЬ-
ЧИНІ.
Кольор. лінорит. 31×20.
РІДНИЙ ВОГНИК.
Кольор. лінорит. 9×13,5.
ЗАМОК-ФОРТЕЦЯ 16 ст. У МЕДЖИБОЖІ.
Акварель, фломастер. 39,5×27,5.
СТУПА НОЖНА.
Олівець, акварель. 21×29.

1971

ПЕРЕДМІСТЯ КИЄВА.
Акварель. 36×27.
ТЕПЛІЙ ВЕЧІР.
Акварель. 63×47.
СЕРПНЕВИЙ РАНОК НА ЧЕРКАШИНІ.
Акварель. 36×48.
НАДВЕЧІР'Я.
Акварель. 37,5×64,5.

1972

ПОВОЄННА ВЕСНА.
Лінорит. 42×29.
КІНЕЦЬ ЗИМИ.
Акварель. 36,5×54.
ДЕСЬ НА ПОДІЛЛІ.
Кольор. лінорит. 31,5×19,5.
НА ОКОЛИЦІ ЛОХВИЦІ.
Акварель. 25×38,5.

ЗВЕЧОРІЛО.

Кольор. лінорит. 26×16.

ЦВІТІННЯ.

Кольор. лінорит. 29×20.

ГРИГОРИИ СКОВОРОДА І КОБЗАР.

Літографія. 33×20,5.

САНАТОРИИ. СЛОВ'ЯНОГОРСЬК.

Акварель. 43×70.

ЛАСТІВКИ НАД СТАВОМ.

Фломастер. 21×30.

П. ПАНЧ.

Олівець. 30×19.

1973

М. РИЛЬСЬКИЙ.

САНГІНА. 42×55.

П. ТИЧИНА — АВТОР ПОЕЗІИ «У КОСМІЧНОМУ ОРКЕСТРІ».

Туш, перо. 27×30.

СЕРПЕНЬ СОРОК ПЕРШОГО РОКУ.

Лінорит. 44,5×31.

БЕЗІМЕННА МАТРОСЬКА МОГИЛА НА АРБАТСЬКІЙ КОСІ.

Фломастер, акварель, білито. 28,5×40.

ВЕСІЛЬНИЙ СТІЛ. ЧАСТУВАННЯ.

Акварель. 54×75.

ВЕЧІР НА ДУНАІ. РИБАЛКИ.

Олівець. 25×38.

1974

О. ДОВЖЕНКО (40-ві РОКИ).

Олівець. 24×19.

КОНТРАТАКА.

Лінорит. 29,5×40.

БЛАГОСЛОВЛЯЄТЬСЯ НА ДЕНЬ.

Кольор. лінорит. 20×42.

ОРЛОВЕЦЬКИЙ ВІТРЯК.

Акварель. 46×62.

1975

ГЕРОІ СЕВАСТОПОЛЯ.

Літографія. 30,5×41.

КОБЗАР В. ПЕРЕПЕЛЮК.

Олівець. 40×30.

1976

К. БІЛОКУР. (СВІТ ХУДОЖНИЦІ).

Акварель. 34,5×22.

МАТИ ХУДОЖНИКА.

Сангіна. 45×34,5.

СПОГАН ПРО БАТЬКА.

Олівець, кулькова ручка. 28×15.

ПОРТ ДІКСОН.

Кулькова ручка, акварель. 13×57.

СТАРІ ВЕРБИ, с. ЧЕРНУХИ, ПОЛТАВЩИНА.

Олівець. 29×39,5.

ПОДІЛЬСЬКИЙ ЛІС УЛІТКУ.

Олівець. 20×29.

«БАБИНЕ ЛІТО». В ПОЛІ.

Олівець. 20,5×29.

НЕВГАМОВНІ ОСИКИ. С. ГОГОЛІВ, КИВЩИНА.

Олівець. 20×29.

1977

О. ДОВЖЕНКО. («КРАСА — ПЕРСОНАЖ ІСТОРІИ»).

Лінорит. 33×18.

ФУНДАТОР.

Олівець. 35×47.

ОСТАННІЙ БІЛ ЛЕЙТЕНАНТА І. КАРАКУЛІНА.

Сангіна. 42×54.

ОСІННЄ БЕЗДОРІЖЖЯ. КИВЩИНА.

Олівець. 29×20.

ІВАНКО ПОВЕРТАЄТЬСЯ ЗІ ШКОЛИ.

Пап. тонов., олівець. 41,5×29.

СТУДЕННИЙ РАНОК В КАРПАТАХ.

Олівець. 30×42.

1978

ПАМ'ЯТНИК Т. Г. ШЕВЧЕНКУ В КАНЕВІ. 1923 РІК.

Лінорит. 33×18.

ФОНТАН «ЛІЛЯ». КАНІВСЬКИЙ МУЗЕЙ-ЗАПОВІДНИК «МОГИЛА Т. Г. ШЕВЧЕНКА».

Акварель. 31×44.

МОГИЛА І. ЯДЛОВСЬКОГО. КАНІВСЬКИЙ МУЗЕЙ-ЗАПОВІДНИК «МОГИЛА Т. Г. ШЕВЧЕНКА».

Акварель. 44,5×29,5.

ДНІПРОВА ПОВІНЬ.

Акварель. 33,5×54,5.

СОНЯЧНА АЛЕЯ.

Олівець. 28×41.

КІННИЙ НАРЯД У КАРПАТАХ.

Автолітографія. 45×31.

СТЕЖКА В ЗИМОВИХ КАРПАТАХ.

Фломастер. 40,5×28.

СЛІД.

Олівець. 45×30.

ДРУЖИНА ХУДОЖНИКА.

Акварель. 50×35.

1979

ПАМ'ЯТНИК І МУЗЕЙ-ЗАПОВІДНИК «МОГИЛА Т. Г. ШЕВЧЕНКА» В КАНЕВІ.

Акварель. 36×66.

ВИД НА ТАРАСОВУ ГОРУ З ПИЛИПЕНКОВОЇ ГОРИ.

Акварель. 29,5×76.

ГОТЕЛЬ «ТАРАСОВА ГОРА».

Акварель. 32×42.

О. ДОВЖЕНКО. СЕРЕД КВІТУЧИХ ЯБЛУНЬ.

Туш, перо, пастель. 46×25.

ЛІТЕРАТУРНО-МЕМОРІАЛЬНИЙ МУЗЕЙ
М. Т. РИЛЬСЬКОГО.

Лінорит. 27×12,5.

НАРОДНА ХУДОЖНИЦЯ КАТЕРИНА БІЛОКУР.

Туш, перо. 45×28.

СХИЛИ ПУШКІНСЬКИХ ГІР.

Олівець. 21×61,5.

БЕРЕГ ДЕСНИ.

Акварель. 27×38.

ПОЛІСЬКА СТЕЖИНА.

Фломастер. 28,5×39,5.

1980

НА ЗГАРИЩІ РІДНОЇ ОСЕЛІ.

Лінорит. 34,3×47.

О. ДОВЖЕНКО (40-ві РОКИ).

Олівець. 24×18.

П. ГАНЧ.

Автолітографія. 57×37.

Л. РЕВУЦЬКИЙ.

Літограф. олівець. 27×20.

БУДИНОК, У ЯКОМУ В 1929—1930-х РОКАХ
ПРОЖИВАВ А. П. ГАЙДАР. АРХАНГЕЛЬСЬК.

Чорнило, перо, акварель. 20,5×58.

БАШТИ СОЛОВЕЦЬКОГО КРЕМЛЯ І СВЯТЕ
ОЗЕРО.

Перо, чорнило. 21×59.

ПОДВІР'Я СОЛОВЕЦЬКОГО КРЕМЛЯ.

Олівець. 12×36.

СОЛОВЕЦЬКИЙ КРЕМЛЬ. ПІВДЕННА
СТОРОНА.

Чорнило, перо. 20×58.

«СВЯТА БРАМА» СОЛОВЕЦЬКОГО КРЕМЛЯ.

Олівець. 21×29.

ДИВО-БАНИ СОЛОВЕЦЬКОГО КРЕМЛЯ.

Олівець, акварель. 21×34.

«ТАНЦЮЮЧІ» БЕРЕЗИ ОСТРОВА ВЕЛИКА
МУКСАІМА СОЛОВКИ.

Чорнило, перо. 12×44.

ЦЕРКВА АНДРІЯ ПЕРВОЗВАННОГО. 17 ст.
ЗАЯЦЬКИЙ ОСТРІВ.

СОЛОВКИ.

Олівець. 13×35,5.

ПАМ'ЯТКИ АРХІТЕКТУРИ 18 ст. с. КО-
НЄЦІВОР'Є. АРХАНГЕЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ.

Олівець. 21,5×29.

АЛЕЯ У БЕРЕЗОВИЙ ГАЙ.

Кульова ручка. 43×32.

Знову манна каша! (Син-
дожинка).

Савгіна. 1962.

1981

П. ТИЧИНА — АВТОР ПОЕЗИЙ «У КОСМІЧ-
НОМУ ОРКЕСТРІ».

Туш, перо. 36×55.

БРІНИТЬ ОЗИМИНА.

Акварель. 43×69.

ЗОЛОТІ ВОРОТА.

Олівець, акварель. 32×45.

ТРАДИЦІЙНИЙ ВЕСІЛЬНИЙ СТІЛ.

Акварель. 26,5×34.

З СЕРІЇ «СПОГАДИ РЯДОВОГО МІНОМЕТ-
НИКА».

Туш, перо.

«ВИ — НАШІ ВИЗВОЛИТЕЛІ!» ЛЮБЛІН.
1945 РІК.

27×25.

БІЙ ЗА ПЕРЕПРАВУ ЧЕРЕЗ ШПРЕ.

25×32.

ВETERAN ПОЛКУ МІНОМЕТНИК В. ГРЕ-
БЕНЮК.

Олівець. 22×17.

ЛЕЛЕЧАТА, с. КОЛЮХОВЕ. ВІННИЦЬКА
ОБЛАСТЬ.

Олівець. 29×20.

1982

МОНІТОР «ЖЕЛЕЗНЯКОВ».

Акварель, фломастер. 31×41.

ХРЕЩАТИК БУДУЄТЬСЯ. З АЛЬБОМУ ЕСТАМППІВ «КИЄВУ — 1500».

Літографія. 37×36.

ВІДКРИТТЯ ТИВРІВСЬКОГО МЕМОРІАЛУ НАРОДНОЇ ШАНИ І ПАМ'ЯТІ ПОЛЕГЛИХ У ВЕЛИКІЙ ВІТЧИЗНЯНИЙ ВІЙНІ 1941—1945 РОКІВ. ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ.

Туш, перо. 55×42.

ВЕЧІРНІ ВОГНІ НА НИВКАХ КИІВСЬКИХ.

Акварель. 41×39.

ТУРБАЗА НАРОЧ. МІНСЬКА ОБЛАСТЬ.

Фломастер. 29,5×39,5.

ХИМЕРНИЙ БЕРЕГ ЗАПОВІДНОГО ОЗЕРА БОЛДУК. МІНСЬКА ОБЛАСТЬ.

Чорнило, перо. 28×40,5.

ВІТРЯНИЙ ДЕНЬ. ОЗЕРО БОЛДУК. МІНСЬКА ОБЛАСТЬ.

Кулькова ручка. 29×39,5.

ВЕРБИ БІЛЯ ОЗЕРА. МІНСЬКА ОБЛАСТЬ.

Фломастер. 29,5×39,5.

ОЗЕРО ВЕЛИКА ГЛУБЛЯ. МІНСЬКА ОБЛАСТЬ.

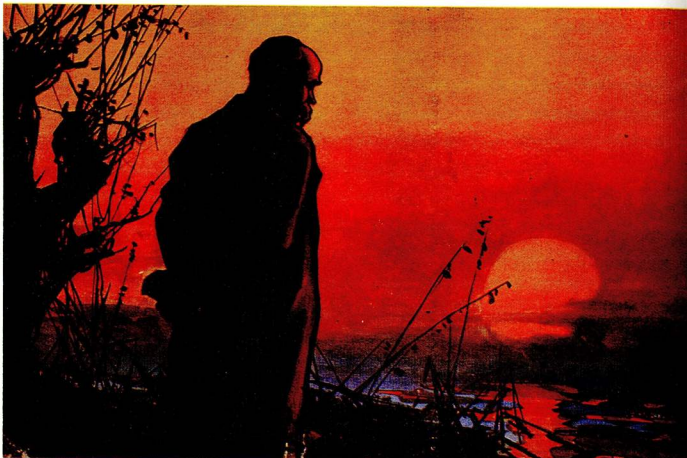
Олівець. 28×40.

ОЗЕРЦЕ КАРАСЬОВЕ. МІНСЬКА ОБЛАСТЬ.

Фломастер. 29,5×39,5.

СТАРЕЗНА ВЕРБА.

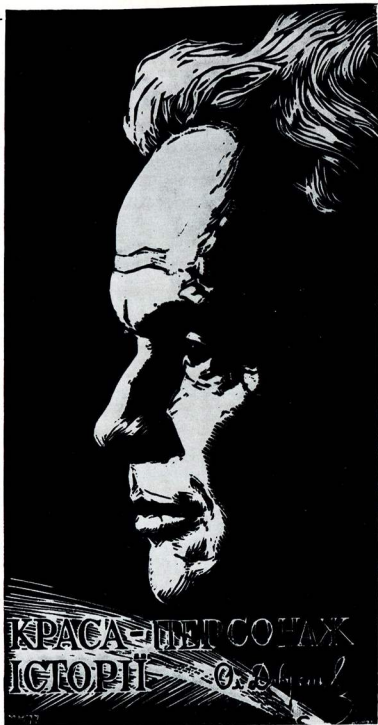
Чорнило, перо. 29×40,5.

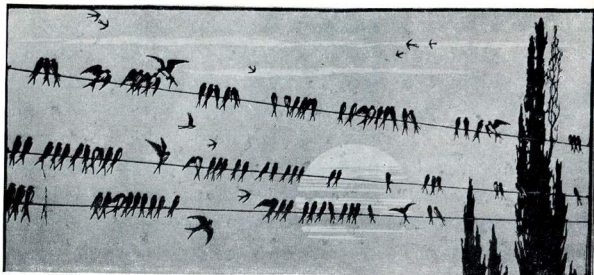

«Минають дні, минають ночі...» До поезії Т. Г. Шевченка.

Акварель. 1964.

О. Довженко. «Краса — персонаж історії».
Ліногрит. 1977.

Благословляється на день.
Кольор. ліпорит. 1974.

Хата, в якій народився О. Довженко.
Туш, перо, пензель. 1958.

Хата. О. П. Довженко

19. 11. 58 р. с. Восток - Союз. М. Мандраки

«Мати». Ілюстрація до оповідання О. Дов-
женка.
Акварель. 1965.

«Ой снни мої, снни...» Ілюстрація до повісті
О. Довженка «Зачарована Десна».
Акварель, 1960.

Леся. Ілюстрація до оповідання О. Довженка
«Незабутнє».
Акварель. 1968.

Ангіна. (Дружина художника).
Олівець. 1959.

Теплий вечір. Косовиця. Ілюстрація до повісті
О. Довженка «Зачарована Десна».
Акварель. 1960.

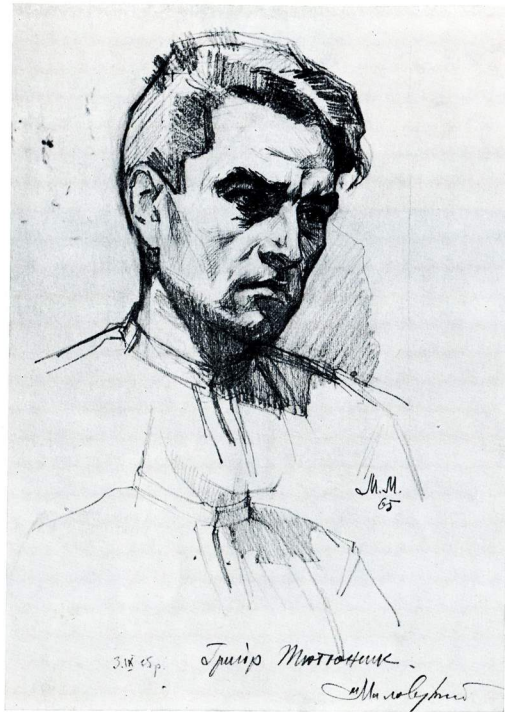
Інтер'єр хати різьбяр Ю. Корпнюка в с. Яворів.
Акварель. 1964.

П. Панч.
Олівець. 1972.

Олівець, акварель. 1970.
Ступа ножна.

3.18.65р.

Григор Матвеев

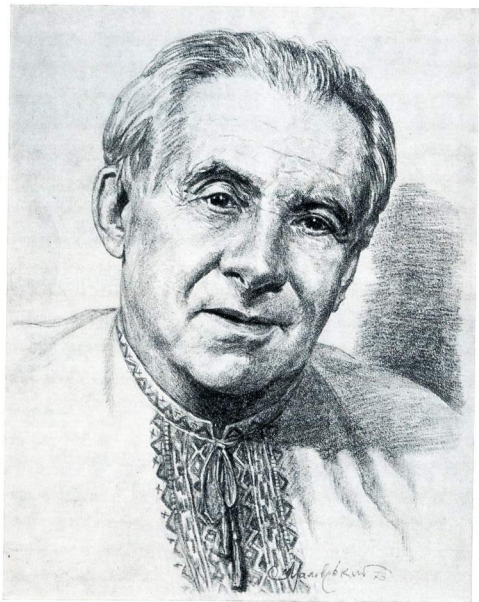
М.М. Матвеев

Письменник Григор Тютюняк.
Олівець, 1965.

Похорон батька. Ілюстрація до повісті Д. Косарика «Добром нагріте серце».
Туш, пензель. 1963.

Старі верби. с. Чернухи,
Полтавщина.
Олівець. 1976.

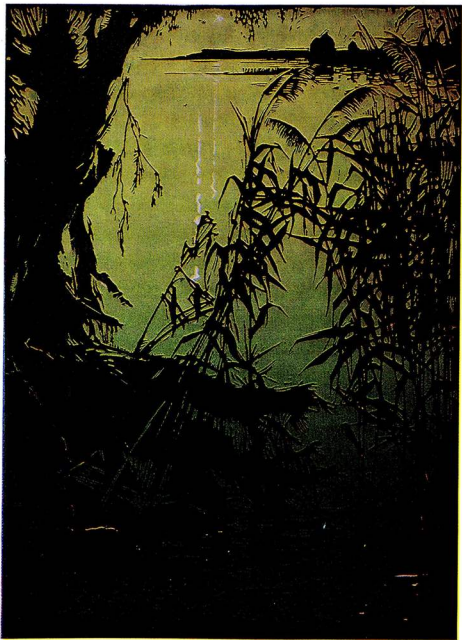
Дніпрова повінь.
Акварель. 1978.

П. Тичина — автор поезій «У космічному ор-
кестрі».
Туш, перо. 1973.

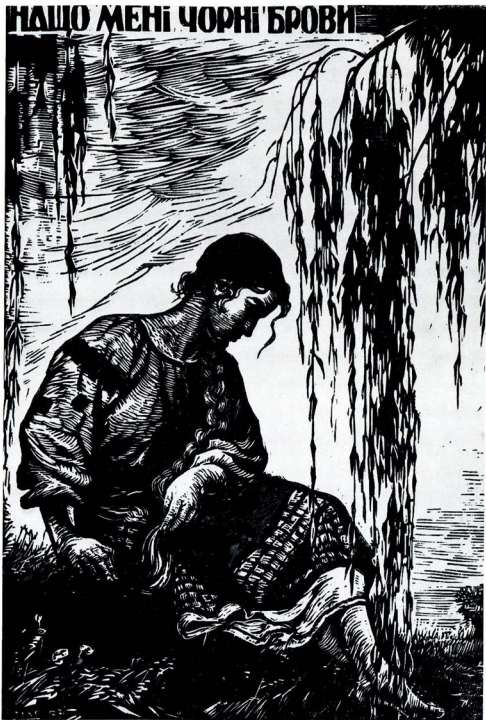
Світанкова Десна.
Кольор. лінорит. 1967.

Кобзар Є. Мовчан.
Туш, перо. 1967.

«Нашо мені чорні брови...» (До поезії Т. Г.
Шевченка «Думка»),
Львів, 1963.

Мати художника.
Сагитца, 1976.

Спогад про батька.
Олівець, кулькова ручка. 1976.

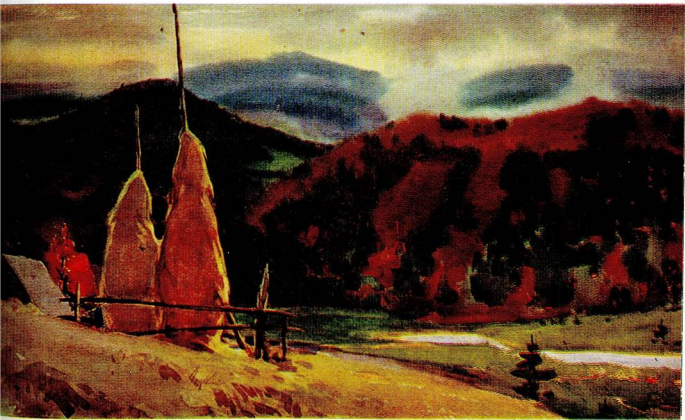
Е. Адамцевич.
Олівець. 1968.

«Одинак». Ілюстрація до оповідання Лесі Українки.
Акварель. 1962.

Осінь у гуцульському краї.
Акварель, 1968.

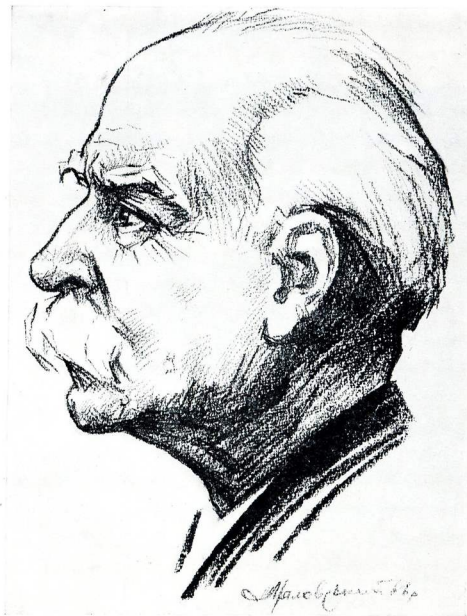
Повоенна весна.
Лінорит. 1972.

На згарщі рідної оселі.
Ліворит. 1980.

Л. Ревуцький.
Олівець. 1968.

Ex libris O. Довженка.
Лінорит. 1964.

Ex libris M. M. Маловського.
Лінорит. 1966.

Ex libris M. Гордійчука.
Лінорит. 1971.

Ex libris Костя Гушлистого.
Лінорит. 1967.

Книгозбірна музею народної архітектури
та побуту УРСР.
Лінорит. 1971.

Ex libris Максима Рильського.
Лінорит. 1977.

КНИЖКОВІ ЗНАКИ

1962

EX LIBRIS О. ЛАЗУРСЬКОГО.
Лінорит. 6,6×5,2.

EX LIBRIS В. Ю. (ЮРЧИШИНА).
Лінорит 5,6×4,1.

EX LIBRIS А. М. (МОСКОВЧЕНКО).
Лінорит. 9,2×4,4.

EX LIBRIS КАРДИНАЛОВАСЬКОЇ Р.
Лінорит. 6,1×5.

1964

EX LIBRIS О. ДОВЖЕНКА.
Лінорит. 6,2×8.

1966

EX LIBRIS М. М. МАЛОВАСЬКОГО.
Лінорит. 7,5×4,2.

EX LIBRIS MICHEL DE SEREVILLE
Лінорит. 5×5,5.

1967

EX LIBRIS КОСТЯ ГУСЛИСТОГО.
Лінорит. 7,1×4,6.

1968

EX LIBRIS Т. ГНАТІВ.
Лінорит. 6,7×4,3.

1969

EX LIBRIS М. М. (ПОТАПОВОЇ).
Цинкографія. 5,1×4.

1971

КНИГОЗБІРНЯ МУЗЕЮ НАРОДНОЇ АРХИ-
ТЕКТУРИ ТА ПОБУТУ УРСР.
Лінорит. 6×11,8.

EX LIBRIS М. ГОРДІЯЧУКА.
Лінорит. 8,8×4,7.

EX LIBRIS М. БІЛАСА.
Лінорит. 7,3×3,7.

EX LIBRIS Є. ЧОРБА.
Лінорит. 8,4×4,4.

1972

ЛЕНІНІАНА ДМ. КОСАРИКА.
Лінорит. 7,5×5,7.

1973

EX LIBRIS СТЕПАНА КРИЖАНІВСЬКОГО.
Лінорит. 7,1×3,6.

EX LIBRIS Д. ГРИНЬКА.
Лінорит. 7,7×4,5.

1974

EX LIBRIS ТЕТЯНИ КАВЕЦЬКОЇ.
Гравюра на пластику. 7,7×6,3.

EX LIBRIS ІВАНА НАДОЛЬНОГО.
Лінорит. 7,6×4,8.

EX LIBRIS МИКОЛИ ШУНДРІ.
Лінорит. 6,7×6,1.

1977

EX LIBRIS МАКСИМА РИЛЬСЬКОГО.
Лінорит. 8,3×5,5.

EX LIBRIS Н. ОСТАШИНСЬКОГО.
Лінорит. 6,1×9.

1980

EX LIBRIS Я. І. БЕРДИЧЕВСЬКОГО.
Лінорит. 8×6,5.

1981

EX LIBRIS ХРИСТИНИ САНОЦЬКОЇ.
Гравюра на пластику. 10,8×6,7.

1983

EX LIBRIS ДЕРЖАВНОГО МУЗЕЮ УКРАЇН-
СЬКОГО ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА
УРСР. КИЇВ.
Гравюра на пластику. 12,3×7,6.

ВИСТАВКИ, НА ЯКИХ ЕКСПОНУВАЛИСЯ ТВОРИ М. М. МАЛОВСЬКОГО

- Виставка «Радянська Україна». Київ, 1960.
Художня виставка «Советская Украина». Москва, 1960.
Виставка «Книжная графика и плакат Советской Украины» до Декади української літератури і мистецтва у Москві. Москва, 1960.
Республіканська художня виставка. Київ, 1961.
Художня виставка, присвячена 100-річчю з дня смерті Т. Г. Шевченка. Київ, 1961.
Виставка української радянської графіки. 1917—1962. Київ, 1961.
Республіканська художня виставка «Радянська Україна». Київ, 1963.
Ювілейна художня виставка, присвячена 150-річчю з дня народження Т. Г. Шевченка. Київ, Москва, 1964.
Республіканська художня виставка «На варті миру». Київ, 1965.
«Український радянський книжковий знак. 1918—1964». Київ, 1965.
Виставка сучасної української радянської книжкової графіки. Київ, 1967.
Перша виставка акварелі. Київ, 1967.
«Український книжковий знак. 1965—1967». Київ, 1967.
Республіканська художня виставка, присвячена 50-річчю ВЛКСМ. Київ, 1968.
«Первая всесоюзная выставка эскибриса». Москва, 1970.
Республіканська художня виставка «Художники України до 100-річчя від дня народження В. І. Леніна». Київ, 1970.
Перша республіканська виставка рисунка. Київ, 1971.
Республіканська художня виставка, присвячена 100-річчю від дня народження Лесі Українки. Київ, 1971.
Республіканська виставка акварелі. Київ, 1971.
Республіканська художня виставка, присвячена XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України. Київ, 1971.
Республіканська художня виставка «Квітуча Радянська Україна». Київ, 1972.
Республіканська виставка акварелі. Київ, 1972.
Четверта республіканська виставка естампа. Київ, 1972—1973.
Друга республіканська виставка рисунка. Київ, 1973—1974.
Республіканська художня виставка «На варті Батьківщини», присвячена 55-річчю Збройних Сил СРСР. Київ, 1973.
Перша республіканська виставка творів художників — ветеранів Великої Вітчизняної війни. Київ, 1974.
П'ята республіканська виставка естампа. Київ, 1974.
Третя республіканська виставка акварелі. Київ, 1975.
Республіканська художня виставка «XXX років Великої Перемоги». Київ, 1975.
Виставка «Современный советский книжный знак». Мінськ, 1976.
Республіканська художня виставка «Лейнівським шляхом». Київ, 1977.
Передвижня виставка произведений художников СССР. Селище Шушенське, 1974—1977.
Шоста республіканська виставка естампа. Київ, 1977.

- Республіканська художня виставка, присвячена 60-річчю прикордонних військ. Київ, 1978.
- Республіканська виставка «Художники України — дітям». Київ, 1978.
- Четверта республіканська виставка рисунка. Київ, 1978.
- Республіканська художня виставка «Естамп-79». Київ, 1979.
- Республіканська виставка книжкового знака. Київ, 1979.
- Виставка творів художників Києва — ветеранів Великої Вітчизняної війни, 1979.
- Республіканська художня виставка, присвячена 35-річчю Перемоги над фашизмом. Київ, 1980.
- Виставка творів художників Києва — ветеранів Великої Вітчизняної війни. Київ, 1981.
- Виставка «Портрет у творчості київських художників». Київ, 1981.
- П'ята республіканська виставка рисунка. Київ, 1981.
- П'ята республіканська виставка акварелі. Київ, 1981.
- Виставка книжкових знаків «По Ленінському пути». Вільнюс, 1981.
- Художня виставка «В сім'ї вольній, новій». Київ, 1982.
- Виставка творів художників Києва — ветеранів Великої Вітчизняної війни. Київ, 1982.
- Республіканська виставка книжкових знаків. Суми, 1982.
- Виставка творів київських художників «Наш рідний Київ», присвячена 1500-річчю Києва. Київ, 1982.
- Шевченкіана у творчості радянських художників. Київ, 1982.
- Виставка книжкових знаків «В венке дружбы народов». Вільнюс, 1982.
- Виставка «Пушкинiana». (Из собрания Я. И. Бердичевского). Київ, 1982.
- Художня виставка «Живописна Україна», присвячена Шевченківському свята літератури і мистецтва «В сім'ї вольній, новій». Київ, 1983.
- Виставка творів художників — ветеранів Великої Вітчизняної війни. Київ, 1983.

ВИСТАВКИ ЗА КОРДОНОМ, НА ЯКИХ ЕКСПОНУВАЛИСЯ ТВОРИ М. М. МАЛОВСЬКОГО

- Виставка українського радянського естампа. Канада, 1963.
- Виставка українського радянського естампа до 150-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка. Канада, США, 1964.
- Виставка сучасного українського естампа. 27 країн світу, 1968.
- Альбом-виставка «Творчість Лесі Українки в естампах київських художників». 58 країн світу, 1972—1973.
- Альбом-виставка «Григорій Сковорода». 18 країн світу, 1972—1973.
- Альбом-виставка «XXX років перемоги у Великій Вітчизняній війні». 77 країн світу, 1975.
- Український радянський естамп. Мексика, 1979.
- «Ленін і ленінські місця в графічних творах радянських художників». ПНР, 1980.
- Книжкові знаки українських художників. ЧССР, 1981.
- Книжковий знак Української РСР. НДР, 1982.
- Альбом-виставка «Києву — 1500 років». НРБ, УНР, МНР, ПНР, СФРЮ, Індія, 1982.

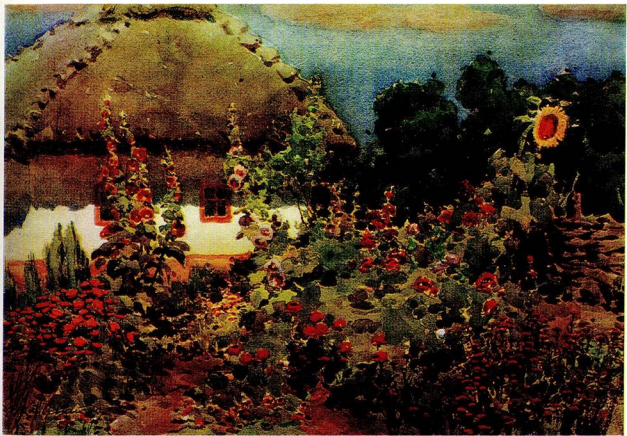
МУЗЕЇ, В ЯКИХ ЗБЕРІГАЮТЬСЯ ТВОРИ М. М. МАЛОВСЬКОГО

- Бережанський історико-краєзнавчий музей. Тернопільська область
Вінницький краєзнавчий музей.
Волинський краєзнавчий музей.
Ворошиловградський художній музей ім. Артема.
Глухівський краєзнавчий музей. Чернігівська область.
Горлівський історичний музей.
Державний музей книги та друкарства УРСР. Київ.
Державний музей народної архітектури та побуту Української РСР. Київ.
Державний музей українського образотворчого мистецтва УРСР. Київ.
Донецький художній музей.
Запорізький художній музей.
Звенигородська картинна галерея. Чернівецька область.
Канівський музей-заповідник «Могила Т. Г. Шевченка».
Київський державний музей Т. Г. Шевченка.
Київський літературно-меморіальний музей Лесі Українки.
Київський літературно-меморіальний музей М. Т. Рильського.
Київський філіал центрального музею В. І. Леніна.
Колодяжненський літературно-меморіальний музей Лесі Українки. С. Колодяжне Волинської області.
Літературно-меморіальний музей-квартира П. Г. Тичини. Київ.
Літературно-меморіальний музей Г. С. Сковороди, с. Сковородинівка Харківської області.
Львівський літературно-меморіальний музей І. Я. Франка.
Меморіальний музей О. П. Довженка. Київ (кіностудія ім. О. П. Довженка).
Меморіальний музей М. Д. Леонтовича, м. Тульчин Вінницької області.
Меморіальний музей Г. С. Сковороди в Переяславі-Хмельницькому.
Миколаївський художній музей ім. В. В. Верещагіна.
Музей Героя Радянського Союзу і національного героя Франції В. В. Порика, с. Порик Вінницької області.
Музей історії Корсунь-Шевченківської битви, Корсунь-Шевченківський.
Музей історії міста Києва.
Музей-кімната художньої школи ім. Т. Г. Шевченка, Київ.
Музей-кімната школи-інтернату с. Великі Сорочинці Полтавської області.
Музей спортивної слави УРСР, Київ.
Музей К. Г. Стеценка, с. Квітки Черкаської області.
Народний музей історії заводу «Ленінська кузня», Київ.
Народний музей залізничників Литви, Вільнюс.
Переяслав-Хмельницький державний історико-культурний заповідник.
Переяслав-Хмельницький історичний музей.

Полтавський художній музей.
Сосницький літературно-меморіальний музей О. П. Довженка, с. Сосниця Чернігівської області.
Тиврівський державний історико-краєзнавчий музей, Вінницька область.
Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років, Київ.
Харківський художній музей.
Хата-музей Катерини Білокур, с. Богданівка Київської області.
Хмельницький краєзнавчий музей.
Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва УРСР, Київ.
Чернігівський літературно-меморіальний музей М. М. Коцюбинського.
Шушенська народна картинна галерея профспілок, селище Шушенське Красноярського краю.

БІБЛІОГРАФІЯ

- Мойсєєв К. На родині А. Довженко.— Советская Украина, 1959, № 2, с. 185, 186, іл. 2.
Зачарований Десною.— Україна, 1964, № 36, с. 9—10, іл. 5.
Словом і пензлем.— Україна, 1965, № 15, с. 14—15, іл. 4.
Музиченко С. Пісня ліній і барв.— Літературна Україна, 1969, 23 грудня.
Мельник Л. Подих рідної землі.— Літературна Україна, 1970, 4 вересня.
Музиченко С. Гармонія ліній і фарб.— Народна творчість та етнографія, 1970, № 3, с. 103—105, іл. 3.
Співєць рідного краю.— Образотворче мистецтво, 1970, № 6, с. 23, іл. 3.
Белічко Ю. Героїка народного подвигу.— К., 1970, с. 106, 108.
Варварецький Ю. Голос віжний і правдивий.— Вечірній Київ, 1970, 20 січня.
Істина в прекрасному.— Вісті з України, 1970, 5 лютого.
Лютій Я. Мистецтво книжкового знака.— Соціалістична культура, 1971, № 1, с. 31, іл. 6.
Полтавець М. Радість здивування.— Молода Гвардія, 1974, 13 жовтня.
Мороз-Погрібна Л. Довженком зачарований.— Друг читача, 1974, 11 жовтня.
Очеретний В. Краса — персонаж історії.— Маяк, 1974, 24 грудня.
Крат А. Тема на все життя.— Культура і життя, 1980, 29 червня.
Барабан В. На пам'ять землякам.— Комсомольське плем'я, 1981, 21 березня.
Барладін Г. Сільська виставка київського митця.— Прапор перемоги, 1981, 18 квітня.
Де'ян Г. Виставка екслібрисів.— Молодий буковинець, 1981, 27 травня.
Музиченко С. З народних джерел.— Вітчизна, 1983, № 5, с. 206—207, іл. 1.

Квіти.
Акварель, гуаш. 1965.

«МАРЬЯН МАЛОВСКИЙ»

Каталог виставки произведений Марьяна Мартыновича Маловского.

Автор вступительной статьи кандидат искусствоведения А. П. Шпаков.

Составитель каталога Р. И. Кардиналовская.

Киев, Издание Союза художников Украины (на украинском языке).

Літературне редагування Ф. А. Чорбе.

Макет та художнє оформлення Б. І. Зайця.

Фоторепродукції В. Ф. Федька.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ:

друк.— друкарський,

К.— картон,

кольор.— кольоровий,

літограф.— літографський,

Пап. тонов.— папір тонований.

На першій сторінці обкладинки:

«По діброві вітер вие...» До поезії Т. Г. Шевченка «Тополя».

Лінорит. 1963.

Здано на виробництво 18.07.84. Підписано до друку 29.08.84. БФ 37545. Формат 70×84¹/₁₆. Папір крейдяний. Гарнітура літературна. Спосіб друку високий. Фіз. арк. 3. Умовн. друк. арк. 3,51. Обл. вид. арк. 3,18. Зам. 4—1407. Тираж 500. Ціна 1 крб.
Видання Спідки художників України, 252053, Київ-53, вул. Артема, 1-5.
Київська фабрика друкованої реклами імені XXVІ з'їзду КПРС, 252067, Київ-67, Виборзька, 84.

© Спілка художників України.

От прилаштування!
Авторучка. 1966.